

862

Προικοσύμφωνο

φ. 456^Γ

/ 'Εβγαλμένο από Μαρίνα

/ + 'Εβγαλμένη από Δημήτρη Φ 494

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰ / παρθένου Μαρίας ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Μαχίου 15/ συν-
 φωνία ὑπανδρείας θέλου καὶ ποι / οὔσιν τὰ παρόντα κάτωθεν μέρη τὸ ἐν μέρος ἡ κερά
 'Ερήνη γυνὴ μαστρὸ Δημήτρη Φεουδόπου / λου τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ μαστρὸ Στα-
 μάτης Βλαστὸς λεγόμενος καὶ τοῦ Παπλωματᾶ ἡ ὁποία / ἄνωθεν κερά 'Ερήνη
 ἔχειν κόρη ὀνόματιν Σοφιανὴ νὰ πάρη διὰ γαβρὸν τὸν υἱὸν τοῦ / ἄνωθεν μαστρὸ
 Σταμάτην ὀνόματιν Δημήτρη εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν / καθὼς ὀρί-
 ζειν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως τὴν ἐθέλει καὶ / ὁ
 ἄνωθεν μαστρὸ Σταμάτης τὴν αὐτὴν κερά Σοφιανὴ εἰς γυναῖκα νόμιμην καὶ εὐλο-
 γητικὴν / εἰς τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ τὸν κύρ Δημήτρη καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ
 ἱεροὶν νόμοιν τῆς καθο / λικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν
 οἱ ἄνωθεν γονεῖν τῶν παιδι / ῶν τος γαμπροῦ καὶ νύμφης τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη
 τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τος. / 'Επειταν εἰς ὄνομα προί-
 κας ἀρχὴν τάζειν ἡ κερά 'Ερήνη τὰ ὅσαν εἶχεν δοσμένα τῆς ἄ / νωθῆς τῆς θυγατέρας
 τῆς κερά Σοφιανῆς μὲ τὸν μπρῶντον τῆς ἄνδρα ἡγου πρῶτον μία εἰ / κόνα τῆς κυ-
 ρίας Θεοτόκου νὰ τὴν ἐορτάζην εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον στήν ἐνορίαν τους ἕτερες /
 εἰκόνες τὸν ἅγιον Νικόλαον καὶ τὴν ἀγία 'Αναστασία ἔτιν τὰ σπίτια τῆς μεσόσπιτον
 καὶ / ξώσπιτον καὶ μὲ τὴν αὐλήν τῆς ἦτοι μπαγγάδα μία μὲ τρεῖς ἄνοιζες καὶ κασέ-
 λες δύο ἔτιν / τιλάριν ἓνα καὶ μαζελαρομάννες ἔξε, σεντόνια ζευγάρια πέντε τὰ μι-
 σὰν κεν / τητὰ καὶ τὰ μισὰν σκλέτα μαζελαροντύματα ζευγάρια πέντε, κουρτοῦνες
 τρεῖς / παπλώματα δύο τὸ ἓνα τοπικὸν γερανιὸ μπουκασένο καὶ τὸ ἄλλο ξενικὸν
 ραμμένον μὲ / κάθεν λογῆς ἀποκόμματα, μπουστομάνικα ζευγάρια ἑφτά καὶ σπα-
 λέτα πέντε, τραβέ / ρισες ἑφτά καὶ μπόλιες ἑφτά καὶ μπουστομπράτζολα ζευγάρια
 τέσσερα ὁ ἓνας φτι / λάτος καὶ ὁ ἄλλος κόκκινος βελουῶδος μὲ τὰ χρουσογορδελιά-
 σματα καὶ ὁ ἄλλος μπροκάδος μὲ / μπρατζόλια δίχτυνα καὶ ὁ ἄλλος σκλέτος, ποδιές
 τέσσερις οἱ δύο μὲ τὸ ποδογύριν καὶ / ἡ ἄλλη γερτὸν καὶ ἡ ἄλλη μὲ τὸν μπαστονποδό-
 γυρον καὶ κάρτζες κόκκινες μὲ τὰ μπλεκτὰ / ζευγάρια ἓνα, μπαντήλια δύο καὶ πετζο-
 ποῦλες δέκα πέντε. Εἴτα δακτυλίδια / μαλαματένια τρία καὶ ἓνα ζευγάριν σκολα-
 ρίγια πολίτικα, χρουσὸ φακιό / λο ἓνα μὲ τὸ μαργαριτάριν καὶ πηρούνια ἑφτά καὶ

δύο κουτάλια ὕλα ἀσημίτικα / καὶ κούπα ἀσημίτικη μία, βατζέλι ἓνα καὶ δώδεκα κομμάτια στάννια, κατρέ / φτες πέντε, πιάτα τῆς μαλγόκας μία ντουζίνα καὶ λαϊνία καὶ παλιάτζες φίνα ὡς / εὐρίσκονται καὶ ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ὅπου χρειάζεται μία νοικοκυρὰν κατὰ τὴν κον / τετζιόν της. Ἔτιν τὸ χωράφιν ποὺ ἔχειν εἰς τὲς Ἐνγ-γαρές μὲ τὸ σπίτιν του σκαθὼς εὐρί / σκεται λεγόμενον ἄνυδρον, ἀκόμα τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχειν στὸν Ἅγιον Παντελεήμονα / τὸ σύνμπλιο τοῦ κουνιάδου της τοῦ μαστροῦ Σταμάτην καὶ Κυριάκου Ζούλη τὰ ὅποια ἄνω / θε πράματὰν ὕλα εἶναι ἐλεύθεραν ἀπὸ πᾶσαν χρέος. — Ἀπὸ δὲν τὸ ἄλλο μέρος τὰ / ζειν καὶ ὁ μαστροῦ Σταμάτης τοῦ ἄνωθεν υἱοῦν του ἀπὸ τὸ περδιγάρδι ὅπου ἔχειν εἰς τοῦ / Σαμαρᾶ μὲ τρία σπίτια καὶ μὲ τὸ πηγάδι του / τοῦ δώνει / τὸ ἑμισὸν περδιγάρδιν τοῦ δώνει / ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ νὰ διαλέξην καὶ τὸ ἓνα σπίτιν ἀπὸ τὰ τρία νὰ πάρην ὅποιον θέ / λει καὶ νᾶχην καὶ ἀπὸ τὸ πηγάδιν νὰ κάμην καὶ τὸ ἄλλο ἑμισὸν περδιγάρδιν τὸ κρα / τήζειν ὁ μαστροῦ Σταμάτης νὰ τὸ τρώγην ὡς τὴν ζωὴν του καὶ ἀποθανώντας του νᾶναι καὶ / τὸ ἄλλο ἑμισὸν περδιγάρδιν τοῦ αὐτοῦ Δημήτην, εἰ δὲ τὰ δύο σπίτια νὰ εἶναι τῆς ἐ / ξουσίας του τοῦ μαστροῦ Σταμάτην. Ἀκόμα τάζει του καὶ τὸ ἀργαστήριον ὅπου ἔχειν στὸν / Μποῦργον τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ Γριμάνη τὴν θυγατέρα νὰ δουλεύου καὶ οἱ δύο μέσαν ἔω[ς τὴν] / ζωὴν τοῦ μαστροῦ Σταμάτην καὶ ἀποθανώντας του νὰ εἶναι ὅλον τοῦ υἱοῦν του τοῦ Δημήτην. Ἀκόμα δ[ί] / νει του καὶ ρεάλια πέντε ἀπὸ τὴν σήμερον. Ὅθεν τὰ αὐτὰν μέρην ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέ / νοι βάνοντας καὶ ἀνηλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πενήντα ἤτοι νούμερο 50 / ὁ ἀνηλο / γήσας νὰ τὰ ζημιώνεται κἀνοντάς τος καὶ κοντενζιόνε, εἰ μὲν καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς / τος νὰ τὰ δώνουν τῶν μαιδίων τος, εἰ δὲ καὶ τύχη τος χρεία νὰ ἔχουν ἐξουσία νὰ πιάνου / ἀπὸ τὰ πράματά τος νὰ δίνου νὰ πορεύγουνται καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμη καὶ / μείνου ἄκληροιν σὲ ὅ,τι ἐθέλασιν τὸς εὐρε-θῇν νὰ πηγαίνου εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους / ἐδικούς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόν-τος προυκοχαρτίου ἀπογράφουν καὶ ἀξιόπιστοι / μάρτυρες.

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας εἰς στὸ παρὸν προικοσύφωνον —

/ — Γιάκουμος Γάτος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν στὸ παρὸν προικοσύφωνον

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.